

# VAISENHUSIANERBLADET



UDGIVET AF FORENINGEN:

„DET GODE MINDE“

Nr. 1.

København, Januar 1904.

2. Aarg.

## Greven.

SIDSTE JUL tilbragte jeg i Canada i en lille By, Queenstown, paa en Snes Tusinde Mennesker. Jeg var dér ansat ved en stor Maskinfabrik, hvor der i det sidste halve Aar havde været Strike. Fagforeningen holdt Medlemmerne borte fra Fabrikken, og denne maatte da ad anden Vej søge at skaffe sig det nødvendige Mandskab. Dette skete paa den Maade, at Direktøren rejste over Atlanten og i Slutningen af November vendte tilbage til Canada med henved 200 tyske Maskinarbejdere. En ny Nød for Fagforeningen at knække. Jeg forudskikker denne Bemærkning om Arbejdsforholdene, da det har med Resten af Fortællingen at gøre.

— Nu hændte det sig en Dag, at en Bekendt af mig, en Student ved det derværende Queens college, kommer og fortæller mig, at han havde gjort Bekendtskab med en tysk Greve, der boede paa et Hotel der i Byen, og at han, James (det er Navnet paa Studenten), i en Samtale med Greven havde omtalt mig som en Landsmand af ham (jeg var den eneste Dansker der i Byen, men blev dog stadig væk skældt ud for at være Tysker), hvorpaa Greven havde ytret Ønske om at gøre mit Bekendtskab. — Da det nu i Udlandet — og da særlig i Førstningen — skorter en Del paa Bekendte, saa gjorde jeg ingen Betænkeligheder ved at lære Manden at kende, og traskede James og jeg om Aftenen op paa Grevens Hotel.

James havde undervejs fortalt, at Greven havde været Løjtnant i den tyske Armé, saa jeg ventede mig en aristokratisk Gentleman med den tyske Officers stramme Holdning; jeg blev derfor noget skuffet ved at blive præsenteret for Grev von Waldeck, en lidt duknakket, men høj, velpaaklædt Herre omkring de 30. — Vi talte saa noget sammen, og Greven viste sig for Resten at være en meget elskværdig Mand, der talte 5—6 forskellige Sprog, havde været Løjtnant i den tyske Hær og som saadan deltaget i Krigen med Kina, fra hvilken han som Erindring medbragte et vældigt Ar paa Bagsiden af højre Haand, et Saar, han havde faaet under Belejringen af en kinesisk By, hvor Kineserne var

ondskabsfulde nok til, da Greven som første Mand lagde Haanden paa den kinesiske Mur, at jage en lang, trekantet Dolk igennem. — Greven rejste nu tillige med sin Frue Jordan rundt for sin Fornøjelse. — Vi spillede noget Billard sammen, og skønt jeg var den tabende, betalte Greven dog. Han vilde absolut være den flotte og give Partiet. Gud bevares, tænkte jeg, naar det kan more ham, saa lad ham bare.

Jeg kom nu herefter næsten daglig sammen med von Waldeck, vi kørte i Kane sammen (han, James og jeg), sejlede i Isbaad paa Søen, gik i Teatret og spillede Billard, og ved disse Ture lagde han tydeligt for Dagen, at han var propfuld af Penge og ikke skyede at give dem ud.

Han blev nu i Løbet af kort Tid Queenstowns mest populære Mand, tilmed da han kastede sig ind i Maskinfabrikken Arbejderkonflikt og tog sine nylig ankomne Landsmænds Parti imod Fagforeningens Agitatorer, der ved talrige Møder, hvor Greven var en vældig Taler, stak Tyskerne i Næsen, at de var Skruebrækkere.

Vi havde nu kun nogle faa Dage til Jul. Den ganske By snakkede kun om Jul, om Strike og om Greven. — De fleste stillede sig lidt skeptisk overfor denne Greve. — Han havde aldrig i sine Dage været Løjtnant i den tyske Armé, sagdes der, han med den Holdning, næh gaa væk. Greve! oh go on! Tror De virkelig, at en Greve, der rejser Jordan rundt for sin Fornøjelse, vilde stoppe i denne lille Afkrog af Verden og adelmødig tale sine Landsmænds Sag, uden at han havde en Bagtanke; næh, det kunde man dog ikke bilde dem ind. — Willy, en Søn af Direktøren for Fabrikken, hos hvem von Waldeck havde været til Middag og five o'clock The et Par Gange, vilde »bette« (vædde med) mig 2, 5 ja 10 Dollars, at Greven var en gemen Platten-slager. — En Greve behandlede ikke sin Kniv og Gaffel som et Slagsværd, og saa illustrerede Willy sin Lignelse ved at eftergøre første Del af den bekendte Øvelse: »Armbevægelser, op og ned! Paa Tælling, I«. Jeg var gjort lidt usikker i min Tro og turde ikke modtage »Bettet«.

— — —

Saa var det da endelig Juleaften. Englænderne fejre ikke selve Juleaften, men kun Juledag. For Tyskerne og maaske mest af alt: Skandinaverne, for os er Juleaften som bekendt den helligste Aften i hele Aaret. Til den glædede man sig derhjemme et Par Maaneder forud.

Greven havde indbudt saa mange af Tyskerne, der havde Lyst, James og mig, til at komme til stort Juletræ paa Hotellet; han havde selv arrangeret det altsammen, saa det skulde sikkert nok blive godt. Kl. 7 Juleaften traskede saa James og jeg (vi boede sammen) atter op paa Hotellet. Det var det dejligste Julevejr, nogen kunde tænke sig. — For mig, der tilbragte første Jul i Udlandet og hjemmefra var vant til Julegraavejr, Regn, Galoscher og meget andet ubehageligt, for mig var det canadiske Julevejr med klingrende Frost i hver en Vraa en ren Nydelse. Ultramarinblaa Himmel med et straalende Diadem af Stjærner foroven, og forneden nydelig hvid Sne, der knirkede, ja ligefrem skreg højt, naar man satte Foden i den. Kommandanten i »Don Juan« meldte jo sin Ankomst et Par Minutter, før han kom; noget lignende gjorde vi; man kunde høre os paa lang Afstand. Termometret viste 24° »below Zero« (under 0, Fahrenheit). Saa er den god. Det skulde bare have været hjemme, tænkte jeg, sikken et Skiløb, der vilde blive i Ulvedalene i Morgen. —

Det var et rigtigt smukt Juletræ, von Waldeck havde pyntet, og vi morede os allesammen fortræffeligt. Der blev sunget »Heilige Nacht«, »Deutschland, Deutschland über alles« og mange andre, mere eller mindre afpasset til Situationen. — Der blev drukket vældige Masser af Øl, og senere paa Aftenen blev der spillet Piano og Zither; von Waldeck selv optraadte som Skuespiller og tog umaadeligt Bifald, særlig for Fremstillingen af en Tyv, der bliver grebet. Det løb én helt koldt ned ad Ryggen, da man saa, hvordan Ansigtet med ét Ryk stivnede i Skræk, blev ligblegt, hvordan Øjnene, stive som paa Stilke, nagede sig paa den indbildte Detektiv, hvordan hele Personen skrumpede sammen til et rent Nul, Brystkassen blev saa uendelig lille og indsunken, saa man troede, at Hjerte, Nyrer og alle andre indvendige Dele var sunket ned i de lavere Regioner.

Iøvrigt fik Selskabet i Aftenens Løb Tilvækst af et Par Herrer, der i Selskab med nogle af de hedeste Agitatorer af Fagforeningen — formodentlig (det gav de da som Paaskud) var lokket derop af de lystige Toner. — I Begyndelsen gik det meget godt, men senere, naturligvis, da Øllet var steget til Hovedet, begyndte man atter at rippe op i det gamle Stridsæmne: »Striken«. Der blev slaet drabelige Slag i Bordet fra begge Parters Side; von Waldeck rettede sig i hele sin Højde og erklærede, at vilde ikke andre, saa vilde han, Grev von Waldeck (her slog han sig for Brystet) med sit gode tyske Sværd forsvare sine Landsmænd og deres Rettigheder, de vilde sidst af alt tages ved Næsen af saadan nogle lumpne Hunde. — Bragende Bifald fra Tyskerne,

rolig Beherskelse fra Englænderne. Von Waldeck saa i Grunden ganske flot ud, da han stod der paa Stolen med tilbagekastet Hoved, ombølget af Bifald. — Nu kom Turen til Englænderne.

»Min Herre«, sagde en af dem, »De har, saa længe De har opholdt Dem her i Byen, kaldt Dem selv for Greve og meget andet, hvorfor benævner De Dem ikke ved Deres rigtige Navn, De har jo aldrig i Deres Dage været Greve.«

»Om jeg er eller har været Greve,« svarede von Waldeck, »er aldeles ikke Spørgsmaalet. Samtalen drejer sig om Striken og ikke om min Person.«

»All right, Sir! Siden det lader til, De gaar uden om Spørgsmaalet og ikke ønsker at sige, hvem De er, saa skal vi hjælpe Dem lidt paa Gled. Kender De dette her?«

Og med den mest overlegne Ro, som Englænderne er saa dygtige i, stak de von Waldeck et beskrevet Papir og et Fotografi lige under Næsen. Denne saa paa det, blev ligbleg, tog med begge Hænderne op til Hovedet og mere ramlede end faldt ned af Stolen. Tyskerne vilde ham til Hjælp; men Englænderne havde allerede Revolverne i Haanden og holdt dem tilbage; de var Detektiver og arresterede i Lovens og Kong Edwards Navn: Ludwig Erhard Müller, Stordiamanttyv, i lang Tid eftersøgt af united states Politi, sidste store Bedrag i Washington.

Von Waldeck eller Müller, om man vil, blev senere idømt 8 Aars Fængsel. — Tyskernes Sag fik paa denne Juleaften sit første alvorlige Knæk. Allerede i Januar vandrede Tyskerne over til »united states«, og i Februar fandtes der ikke to Tyskere paa Fabrikken. — Men da jeg den Juleaften gik hjem fra Hotellet, da glædede jeg mig over, at jeg ikke havde »bettet« med Willy.

P. G.

Fondet til Opførelse af  
»Det gode Minde«s eget Hjem

(Stiftet af Hr. Forstander Gandrup)

har endvidere modtaget

En gammel Elev..... Kr. 50,00

En ældre Elev..... » 50,00

Efterslæt fra Basaren..... » 29,45

Kapitalen er nu Kr. 1,096,77.

Bidrag modtages fremdeles med Taknemmelighed af  
BESTYRELSEN.

Den 15. Marts døde Vajsenhusets tidligere Forstander Gotfred Adolf Exner, og den Tanke meldte sig da snart, at Foreningen burde rejse en Mindesten paa hans og hans Aaret før afdøde Hustrus Grav paa Garnisons Kirkegaard — en Tanke, som sikkert deles af alle Herr Exners gamle Elever og samtlige ældre Medlemmer i vor Forening, hvis Æresmedlem han var.

I Tilslutning til Bladets Nr. 10 opfordrer Bestyrelsen herved til at yde Bidrag, saaledes at Foreningen ved første passende Lejlighed kan opfylde denne Taknemmelighedspligt.

Bidrag modtages af Formanden.

## Kl. 8.

»Nattens Børn« kaldte et af vore ældre, skattede Medlemmer, en fhv. kgl. Skuespiller, os en Aften ude i Sommerlokalet, hvor han i en lille humoristisk Tale beklagede sig over Medlemmernes slemme Vane: først at møde henad borgerlig Sengetid, hvad der paa Grund af hans fremrykkede Alder og vaklende Helbred ofte gjorde ham betænkelig ved at komme i Foreningen.

Berettigelsen i denne Udtalelse er sikkert adskillige foruden mig enige om.

Mødetiden er sat til Kl. 8; men hvis et enkelt Medlem ved denne pæne Tid indfinder sig i vore Lokaler, vil han finde Salen halvmørk, øde og tom. Opvarteren tænder saa et Par Gasblus til Ære for ham, og han kan saa rolig sætte sig hen i en Sofa og reflektere ved en Cigar. Naar saa Klokken bliver c. 9, møder der et lille Fortrav, men før tidligst 9<sup>1</sup>/<sub>2</sub> kan man ikke regne den Aftens Kreds for fuldtallig. — Det præcise Medlem er nu sørgeligen blevet demoraliseret til fremtidig først at møde Kl. 9—9<sup>1</sup>/<sub>2</sub>. — De almindelige Aftener er Bibliotheket aabent fra 9—10, nogle gaar saa henad 11, og Kl. 12 forlader det sidste Kompagni Volden.

Mødetiden bliver saaledes for de flestes Vedkommende fra de programmæssige 4 Timer nedsat til c. 2.

Men taler vi just i denne Tid om at sætte noget i Scene til Hverdagsbrug, det være sig Sang, Dans el. a., saa er den første Betingelse den, at vi møder til fastsatte Tid, saa at vi til Kl. 9 kan have den Stemning fremme, som nu ofte først ret har indfundet sig efter 11.

Lad os derfor, mine Damer og Herrer, fatte og gennemføre det smukke Forsæt fra næste Gang, saa vidt vi kan, at møde rettidig; naar diverse Efternølere saa Kl. 9 allerede finder en stor og fornøjelig Klynge, vil det give dem Lyst til ogsaa at møde:

Kl. 8.

Jon.

## VAJSENHUSIANA.

Mandag d. 28. Decbr. afholdt Vajsenhussskolen sin Julefest. Kl. 5 samledes Børnene om det prægtige Juletræ. Da Forstanderen havde ønsket glædelig Jul og oplæst Juleevangeliet blev der afsunget et Par Salmer og Fædrelandssange, hvorefter Godter og Gaver uddeltes.

Stor var Børneres Glæde over de mange smukke Ting, men særlig Lykke gjorde dog, for de smaa Drenges Vedkommende, de paa Skolen fabrikerede Chakoter og trekantede Hatter, der straks blev placeret paa Hovedet, og hele Klassen lignede da et Regiment af drabelige Riddere.

Dansen tog nu sin Begyndelse, for de smaa i Gymnasstiksalen og de store i Festsalen. Kl. 7 og Kl. 9 spistes der henholdsvis Smørrebrød—Øl og Kager—Limonade.

Kl. 10 sluttede Festen for de mindre med et Leve for Vajsenhuset og Kongen og ligeledes Kl. 11 for de store. Begge Steder udbragtes til Slut et Leve for Forstanderen.

F. C.



Den 30. Decbr. afholdt vi i vore sædvanlige Lokaler vor Julefest. Maaske var Tilslutningen, da mange havde Forfald, ikke saa stor som tidligere Aar, men Liv og Stemning var der saa godt som nogensinde. Til Tonerne af et 3 Mand Orkester dansede gamle og unge omkring det store, smukke Juletræ og gjorde ihærdige Forsøg paa at tømme de velfyldte Konfektbakker, som af ligesaa ihærdige Damer bødes omkring. Efterat Salen var ryddet, tog Dansen sin Begyndelse, og som sædvanlig, naar »Det gode Minde«s Ungdom (hvis Alder jo varierer mellem 20 og 80) tager fat i Terpsichores Tjeneste, maatte der en Ekstratime til udover den programmæssige Tid, saa det var først paa et senere Tidspunkt, at Herr Warthoe, der fungerede som Formand, afsluttede Festen med en Tak til de tilstedeværende og et med varm Tilslutning mødt

»Leve« for vor elskværdige Formand og Foreningen. Herr Fr. Petersen var nemlig desværre paa Grund af Dødsfald i Familien forhindret i at være til Stede.

Jon.

## Clara Hennings' Legat,

stiftet af hendes Broder, Læge Emil Hennings og Hustru Louise Augusta, født Christensen.

Renten af ovenstaaende Legat uddeles førstkommande 28. Januar. Legatet kan søges af værdige, trængende Medlemmer af »Det gode Minde« og bortgives for et Aar ad Gangen, dog vil tidligere Legatnydere fortrinsvis komme i Betragtning, naar deres Kaar er uforandrede. Efter Fundatsen maa følgende Spørgsmaal besvares nøjagtigt og samvittighedsfuldt:

»Er eller har Ansøgeren været Medlem af en socialistisk eller anarkistisk Forening, eller hylder Ansøgeren Anskuelse som disse.«

Ansøgninger, indeholdende alle fornødne Oplysninger, særlig med Hensyn til Vedkommendes Indtægter og øvrige Formuesforhold, indleveres til Foreningens Formand senest den 16. Januar 1904.

## Stiftelsesfest.

Torsdag d. 21. Januar afholdes i vore sædvanlige Lokaler vor 46-aarige Stiftelsesfest, idet man samles Kl. 8<sup>1</sup>/<sub>2</sub> til et lille Punschesold med paafølgende Dans.

## Oplæsning.

Torsdag d. 28. Januar Kl. 9 vil Herr Professor Riis-Knuusden glæde os med en Oplæsning.

## Bemærk.

Vore Læsere anmodes i egen Interesse indstændigt om at drage Omsorg for, at Redaktionen til enhver Tid har deres nøjagtige Adresse og at Flytninger uophødelig anmeldes.

DET gamle Aar svandt bort,  
med Lys og Skygge;  
det nye iler fort,  
og gid det Lykke  
maa bringe hver vor Læser, Læserinde,  
enhver som holder af »Det gode Minde«.  
Hvad der var mørkt og tungt,  
lad det forglemmes;  
hvad der var lyst og ungt,  
lad trives, fremmes;  
vort Blad skal stedse være Talsmand for vor Sag:  
Fremad og opad, Venner, under Enighedens Flag.

RED.

Ærede Indsendere til vort Blad anmodes om — forsaavidt de maatte ønske deres Manuskript tilbagesendt — da at forsyne dette med en Paaskrift i øverste venstre Hjørne: *Bedes returneret.*

RED.

Indmeldelse af nye Medlemmer modtages af Bestyrelsen. — Kontingent 50 Øre maanedlig for Medlemmer. — Bidragydende 4 Kr. aarlig.

Alle Forenings-Meddelelser sendes til Formanden, Hr. Fuldmægtig F. Petersen, Gl. Kongevej 137<sup>3</sup>, V.

Meddelelser til »Vajsenhusianerbladet« sendes enten til Formanden eller til Hr. Johs. Madsen, Bernstorffsvej 12B<sup>1</sup>, V.

Boghandel.

Papirhandel.

**AXEL ANDERSEN,**

Nørrebrogade 18 A,

— 1ste Boglade fra Søen. —

Grundlagt 1876.

Forlagsforretning.

Musikhandel.

— **Lotterikollektion** —

Jacobine Clausen, f. Hesse (Vaisenhusianer)

Skindergade 42.

**Kgl. Hof-Smørhandel**

H. Svendsen. (Indehaver: Julius Andersen)

St. Kirkestræde 1. Tlf. 1509.

**Fineste Smør - Friskeste Æg**

forsendes overalt.

Bemærk: Ved faste Ordre efter denne Annonce gives 4 Øre Rabat pr. Pd. Smør og pr. Snes Æg.

Det danske Kompagni for Spejl- og Vindues-Polering

„Konkurenten“

Møntergade 16, 1. Sal. — København K.

→ Telefon 8447. ←

Indehaver: MARIUS HANSEN.

**AMYKOS.**

Henrik Gahns er den eneste ægte, uovertrufne som Gurglevand, Saarantiseptikum etc. Bør findes i ethvert Hjem. Priselønnet paa 7 Verdensudstillinger. Anbefales af de berømteste Læger.

Faas paa ethvert Apothek og i enhver Materialhandel.

Hoved-Depot:

**Tordenskjoldsgade 31.**

EMIL WARTHOE

**Thorvald Bergs Eftf.**

Indehaver: **SOPHUS JENSEN.**

**Børnedragter.**

Telefon 3740. Købmagergade 32. Telefon 3740.

M. TRUELSEN,

CONDITOR.

❖ Specialitet: Isforretning. ❖

18 • Klareboderne • 18.

**Villiam Callesen.**



**Kokes  
&  
Briket  
Import**

**12. Ved Stranden 12.**

Telefon 4131

Telefon 4131

**ROLUND & Co.**

— Vesterbrogade 8 E —

**Møbeludsalg**

Tegninger & Overslag leveres paa Anfordring

Værksted: Kong Georgsvej 51

Telefon: Godthaab 452



**Vilh. Hansen & Co.**

**Materialhandel.**

**Tapet- og Farvehandel.**

— Telefon 3017. —

**30 Nørrebrogade 30.**

København N.